

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat eis mendicare? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

898

Vtrum religiosis licet mendicare?

3. cont. c.
335. co. 3. **A**d quantum sic proceditur. Videatur, quod religiosis non licet mendicare. Dicit enim Augustinus in libro de Operibus monacorum.* Tam multos hypocritas sub quoque auctoritate habitu monachorum usque quaque dispersit calidissimis hostibus circumcantes provincias: & postea subdit, et opus 17 Omnes petunt, omnes exigunt, aut sumptus lucre e. 14. 15. egestatis, aut simulatae precium sanctitatis. Ergo vi. 16. o. detur, quod vita religiosorum mendicantium sit reprehendenda.

16. 18. an. ¶ 2 Præterea, Prima ad Thessal. 4. dicitur, Operae med. mini manibus vestris, sicut præcepimus vobis, & ut honeste ambuletis ad eos qui fortis sunt, & nullius aliquid desiderentis: ubi dicit glossa. Ideo opus agendum est, ibi ex Augustino. & non ostiandum, quia & honestum est, & quasi lux ad infideles. Et non desiderabitis rem alterius, ne dum operari rogetis vel tollatis aliquid. Et 2. ad Thessal. 3. super illud, Si quis non vult operari, &c. dicit glossa. Vnde seruos Dei corporaliter operari, ut habeantinde viuant, ut non compellantur egestate necessaria perevere. Sed hoc est mendicare. Ergo videatur, quod illud citum sit prætermisso opere manuali mendicare.

i. 11. tit. ¶ 3 Præterea, Illud quod est in lege prohibutum & iustitiae contrarium, non competit religiosis. Sed mendicare est prohibutum in lege diuina. Dicit enim Deuteronomio 15. Omnino indigens & mendicus non erit inter vos. Et in Psalm. 36. Non vidi iustum derelictum, nec semen eius querens panem. Secundum etiam iuris civilia punitur validus mendicans*, ut habetur Codice de Validis mendicantibus. Ergo non competit religiosis mendicare.

* Ambr. 1. 1 c. 30. # f. 5. 1. ¶ 4 Præterea, Verecundia est de turpi actu, ut Damas. dicit. Sed * Ambr. dicit in libro de Officiis, quod verecundia petendi ingenuos prodit natales. Ergo mendicare est turpe. Non ergo religiosis competit.

5. Præterea, Maxime de eleemosynis vivere competit praedicatoribus Euangelium, secundum Dominum Iesum.

faturum*, ut supra dictum est. Eis tamen non competit mendicare : quia super illud 2. ad Timoth. 2. *ar. prec.

† gl. ord.
super il-
lud De
fructibus
perupere

Laborantem agricolam, &c. dicit † gloss. Vult Aposto-
lus quod Euan gelista intelligat quod necessaria sume-
re ab eis in quibus laborat, non est mendicitas, sed po-
testas. Ergo videtur, quod religiosis non competit
mendicare.

SED contra, Religiosis competit viuere ad imita-
tionem Christi. Sed Christus mendicauit, secundum
illud Psal. 39. Ego autem mendicus sum & pauper. vbi
dicit † gloss. Hoc dixit Christus de se ex forma serui.
Et infra, Mendicus est qui ab alio perit; & pauper qui
sibi non sufficit. Et in alio Psal. 69. Ego egenus & pau-
per sum: vbi dicit * gloss. Egenus, id est petens: & pau-
per, id est, sufficiens mihi, quia mundanas copias non
habeo. Et Hier. dicit in quadam epistola, Cae ne Do-
mino tuo mendicante (scilicet Christo) alienas diui-
tias cogeras. Ergo conueniens est religiosis mendicare.

R E S P O N D E O dicendum, quod circa mendica-
tionem duo possunt considerari. Vnum quidem, ex
parte actus ipsius mendicationis, quae habet sibi quan-
dam abiectionem coniunctam. Illi enim videntur abie-
cisci in eis homines esse, qui non solum sunt paupe-
res, sed in tantum sunt egenites, quod necesse habent
ab alijs viatum accipere. Et secundum hoc causa hu-
militatis aliqui laudabiliter mendicant, sicut & alia
assumunt, quae ad abiectionem quandam pertinent,
quasi efficacissimam medicinam contra superbiam,
quam vel in seipsis, vel etiam in alijs per exemplum
extinguere volunt. Sicut enim infirmitas, quae est ex
superexcessu caloris, efficacissime sanatur per ea quae
in frigiditate excedunt, ita etiam prontitas ad super-
biam efficacissime curatur per ea, quae multum abie-
cuntur. Et ideo dicitur in * Decret. de peniten-
tia. Exercitia humilitatis sunt, si quis se vilioribus
officiis subdat, & ministerijs indignioribus tradat: ita
poterit. Vnde † Hieron. in epist. ad Oceanum, commen-
dat

c. Si quis
se uel.
inter me.
et fin. il-
ius inc
pit, plu-
res anni
sunt, s. l.

dat Fabiolam de hoc quod optabat, ut suis ditiis pariter effusis, pro Christo stipem accipperet. Quid etiam beatus Alexius perfecit, qui omnibus suis propter Christum dimissis, gaudebat se etiam a suis suis eleemosynas accepisse. Et de beato Arsenio legitur in Vitis Patrum, quod gratias egit de hoc quod necessitate cogente oportuit cum eleemosynam petere. Vnde & in paenitentiam pro graibus culpis iniungitur aliquibus, ut peregrinentur mendicantes. Sed quia humilitas, sicut & cetera virtutes, absque discretione esse non debet: ideo oportet differre mendicitatem ad humiliationem afflumere, ut ex hoc homo notam cupiditatis non incurrat, vel cuiuscumque alterius indecentis. Alio modo potest confundari mendicitas ex parte eius, quod quis mendicanda acquirit: & sic ad mendicandum potest homo ei duobus induci. Uno modo, ex cupiditate habendi diuitias, vel viatum otiose, & talis mendicitas est illicita. Alio modo, ex necessitate, vel utilitate. Ex necessitate quidem, sicut cum aliquis non potest aliunde habere, vnde vivat, nisi mendicet. Ex utilitate autem, sicut cum aliquis intendit ad aliquid utili perfcendum, quod sine eleemosynis fidelium factore non potest: sicut petuntur eleemosynæ pro constructione pontis vel Ecclesiæ, vel quibuscumque aliis operibus, quæ vergunt in utilitatem communem: sicut scholares, ut possint vacare studio sapientiae. hoc modo mendicitas est licita, sicut secularibus, in religiosis.

Ad primum ergo dicendum, quod August. ibi loquitur expresse de his qui ex cupiditate mendicant.

Ad secundum dicendum, quod prima glossa loquitur de petitione qua sit ex cupiditate, ut patet ex verbis Apostoli: alia autem glossa loquitur de illis, qui absque omni utilitate quam faciunt, necessaria petunt, ut otiosi vivant. Non autem ociose vivunt, qui qualitercumque utiliter vivunt.

Ad tertium dicendum, quod ex illo praecepto legi

sitata in
arg. 2.

gis diuinæ non prohibetur alicui mendicare. Sed prohibetur diuitibus, ne tam tenaces sint, ut propter hoc aliqui egestate mendicare cogantur. Lex autem ciuilis imponit pœnam validis mendicantibus, qui non propter utilitatem vel necessitatem mendicant.

Ad quartum dicendum, quod duplex est turpitudo: una in honestatis, alia exterioris defectus: sicut turpe est homini esse infirmum vel pauperem. Et talis turpitudo mendicitatis non pertinet ad culpam: sed ad humilitatem perire potest, ut dictum est.

in co. ar.

Ad quintum dicendum, quod prædicantibus ex debito debetur vietus ab his quibus prædicant. Si tamen non quasi sibi debitum, sed quasi gratis dandum mendicando petere velint, ad maiorem humilitatem pertinet.

ARTIC. VI.

Vtrum licet religiosis vilioribus vestibus vti, quam ceteri vtuntur?

899

Opus. 19.
c. 8.

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod non licet religiosis, vilioribus vestibus vti, quam ceteris: quia secundum Apostolum 1. ad Thessal. vlt. Ab omni specie mala abstinere debemus. Sed vilitas vestium habet speciem mali. Dicit enim Dominus Matth. 7. Attedite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium. Et super illud Apoc. 6. Ecce equus pallidus, &c. dicit glof. Videns diabolus gl. or. ib. nec per apertas heres se posse proficere, præmittit falsos fratres, qui sub habitu religionis obtinent natum & rufi equi, & nigri, peruertendo fidem. Ergo videtur, quod religiosi non debeant vilibus vestibus vti.

¶ 2 Præterea, † Hieronymus dicit ad Nepotianum, Vester pullas (id est nigras,) aquæ deuita ut candidas. Ornatus ut sorores pari modo fugiendi sunt: quia alterum delicias, alterum gloriam redolet. Ergo videatur, quod cum inanis gloria si grauius peccatum quam deliciatum vlt, quod religiosi qui debent ad perfectionem tendere, magis debent vitare vestes viles, quam pretiosas.

Post me.
epi. in id.
Petis à
me Nepo
tian. 8. 1

¶ 3 Prez.